

Landskap: VÄSTERBOTTEN Upptecknat av: Karl J. Nordstedt
 Härad: Skellefteå tg. Adress: Ursviken
 Socken: Skellefteå Berättat av: _____
 Uppteckningsår: _____ i _____

Uppteckningen rör

Ärnstulna kohuden

1-2.

Denna historia har min farmor berättat. Det var en gång en bonde som reste till staden och gjorde uppköp. Bland annat hade han köpt en kohud. Men medan han var i staden hade någon passat på att i ett oöfveraktat ögonblick stjåla den från honom. Bonden besökte därför en som sadet hava köpgjord med hin onde. Denne lovade att mot en ersättning av ett stop brännvin, hjälpa honom till rätta med huden, om han ville följa med honom och noga iakttaga följande: förstkommande torsdagskväll kl. 11.

Han skulle vara hos spåmannen precis kl. 11 och gå så att första steg han tog skulle trempa spåmannen på tårna, och aldrig se sig tillbaka.

Bonden kom precis på den tid, som var bestämd och marschen började.

Spågubben styrde sina steg mot kyrkan som låg ungefär en halv mil från hans hem. Ingen av dem skulle få tala förrän de hade kommit tillbaka från kyrkan och mitt emot krogen. Marschen fortsattes på detta vis men bonden började ångra att han brytt sig om ett söka reda på tjuven, ty under tiden som de gingo såg han endast dödskaljar och ben utmed vägkanten.

När de kommo till kyrkdörren så blåste spågubben i nyckelhålet. Dörren flög upp, och de gingo fram till altaret där tolv ljus brunno, medan själva den onde var inom altarringen. Spågubben viskade några ord i hans öron, varpå de gingo ut ur kyrkan igen. Därinne sett skellet vid skellet i bänkarna och några stodo vid dörren.

Klockan var ungefär ett på natten. De gingo nu samma väg

4073
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

tillbaka, från kyrkan, som de gått dit och kl. (1) ett voro de mitt mot krogen, och de kunde börja språka med varandra. Sedan de bestämt att träffas påföljande dag kl. 9 f.m. på krogen gingo de hem.

På bestämd tid voro de båda där. När de gittit en halv timma så sade spåmannen: "Vi hava tjuven snart här, vi måste gå ut och taga emot honom". När de kommo ut fick bonden se en man, som kom gående på händer och armbågar, bärande kohuden i munnen. Spåmannen gick nu fram till tjuven och sade, att om han skulle lova att aldrig mera försöka stjäla, skulle han få lägga ned huden nu. Tjuven, vars armbågar och knän blödde, lovade att hur länge han än skulle leva, ej stjäla det ringaste om han skulle slippa undan något vidare elände genom kohuden.

Karl J. Nordstedt.

Ursviken.